VALTIOVARAINMINISTERIÖ

25.01.2019

Lausunto hallituksen esityksestä 284/2018 vp laiksi julkisen hallinnon tiedonhallinnasta sekä eräiksi siihen liittyviksi laeiksi

Hallitus on antanut eduskunnalle esityksen laiksi julkisen hallinnon tiedonhallinnasta sekä eräiksi siihen liittyviksi laeiksi. Hallituksen esitys on valmisteltu valtiovarainministeriön johdolla. Hallituksen esityksen valmisteluun ovat osallistuneet oikeusministeriö, opetus- ja kulttuuriministeriö sekä Suomen Kuntaliitto ry.

Esityksen tavoitteet

Hallituksen esityksellä toteutetaan kahta pääministeri Juha Sipilän hallituksen hallitusohjelmaan kuuluvaa kärkihanketta: Digitalisoidaan julkiset palvelut -kärkihanketta sekä Sujuvoitetaan säädöksiä -kärkihanketta. Hallituksen esityksen tarkoituksena on edistää hallinnon digitalisointia ja tehokkuutta sekä parantaa hallinnon asiakkaille tuotettavien palvelujen laatua.

Esityksellä luodaan viranomaisten toiminnalle tietoturvallisuuden yhtenäiset perusvaatimukset riippumatta siitä, minkälaisia asiakirjoja tai muita tietoja viranomaiset käsittelevät. Suomesta on puuttunut koko julkista hallintoa koskevat tietoturvallisuuden perusvaatimukset asettavat säännökset. Hallinnon toimintaympäristö on muuttunut. Hallinnossa käytetään yhteisiä tietojärjestelmiä ja tietovarantoja, joiden käytössä on noudatettava yhtenäisiä tietoturvallisuusvaatimuksia. Riittävällä tietoturvallisuudella turvataan tietovarannoissa olevien tietojen lainmukainen ja asiallinen käsittely, suojataan hallinnon asiakkaiden tietoja, mahdollistetaan tietojen saatavuus hyväksyttäviin käyttötarkoituksiin sekä turvataan viranomaisten edellytykset hoitaa lakisääteiset tehtävät.

Esityksellä parannetaan myös viranomaisten asiakirjojen ja muiden tietojen saatavuutta lisäämällä hallinnon asiakkaille mahdollisuus saada paremmin tietoa viranomaisten tietovarantojen sisällöstä. Esityksellä pyritään parantamaan myös edelleen tietojärjestelmien, mutta myös tietovarantojen yhteentoimivuutta, jotta hallinto voi tuottaa hallinnon asiakkaille kokonaisvaltaisempia palveluja.

Esityksellä puretaan myös teknisluonteista sääntelyä erityislainsäädännöstä. Hallituksen esitys liittyy myös eduskunnan esittämiin kannanottoihin tietojärjestelmien yhteentoimivuuden ja tietohallinnon ohjauksen kehittämisestä (EK 30/2009 vp ja EK 10/2012 vp). Tiedonhallintaa koskeva sääntely on hajanaista ja monin osin jo vanhaa suhteessa siihen toimintaympäristöön, jossa hallinto toimii nykyään. Uusittavalla sääntelyllä pyritään edistämään ja turvaamaan viranomaisten toiminta muun muassa yhtenäistämällä ja tarkentamalla tietoturvallisuutta koskevaa sääntelyä.

Tiedon keräämisen vähentäminen

Hallituksen esityksellä pyritään vähentämään hallinnon asiakkaiden hallinnollista taakkaa. Tässä tarkoituksessa esityksessä rajoitettaisiin viranomaisten mahdollisuuksia edellyttää hallinnon asiakkaan toimittamaan otteita ja todistuksia viranomaiselle, jos viranomainen saisi vastaavat tiedot muutenkin esimerkiksi teknisten rajapintojen taikka katseluyhteyksien avulla. Nykytilassa viranomaisilla on monin osin pääsy erilaisiin rekistereihin erilaisten tietopalvelujen avulla tai teknisiä käyttöyhteyksiä käyttämällä. Kuitenkin hallinnollisissa proses-

Valtiovarainministeriö Snellmaninkatu 1 A, Helsinki PL 28, 00023 Valtioneuvosto Puh 0295 16001 (Vaihde) Faksi 09 160 33123 valtiovarainministerio@vm.fi www.vm.fi Y-tunnus 0245439-9

seissa edellytetään usein hallinnon asiakasta toimittamaan todistukset ja otteet asiankäsittelemiseksi. Säännöksen soveltaminen edellyttää viranomaisilta laadukkaita tietovarantoja, jotta tällaiset tiedot voidaan saada viranomaisten käyttöön ajantasaisina.

Teknisiä rajapintoja ja katseluyhteyksiä koskeva sääntely

Hallituksen esityksen perusteella voitaisiin luopua teknisen käyttöyhteyden sääntelystä yleislainsäädännössä ja erityislainsäädännössä. Lainsäädännössä on säädetty yli 300 kertaa teknisluonteisesti mahdollisuudesta luovuttaa asiakirjoja ja muita tietoja teknisen käyttöyhteyden avulla. Sääntely on johtanut siihen, että tiedonsaantioikeuksia koskevien säännösten lisäksi lainsäädännössä on pitänyt säätää erikseen viranomaisten oikeudesta luovuttaa salassapitosäännösten estämättä tietojen luovuttamisesta teknisten käyttöyhteyksien avulla. Perustuslakivaliokunta on kritisoinut tällaista kaksinkertaista sääntelymallia ja pitänyt sitä raskaana ja se on omiaan synnyttämään tulkintaongelmia (ks. esimerkiksi PeVL 31/2017 vp ja PeVL 71/2014 vp). Viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain perusteella viranomainen voi luovuttaa toiselle viranomaiselle salassa pidettäviä tietoja, jos salassa pidettävien tietojen tiedonsaannista on säädetty laissa. Sama on koskenut julkisuuslain mukaan luovutettaessa tietoja teknisen käyttöyhteyden avulla. Nyt tällainen sääntely halutaan purkaa siten, että viranomaiset voisivat luovuttaa tietojärjestelmien välillä tietoja tiedonsaantioikeuksiensa mukaisesti teknisten rajapintojen tai katseluyhteyksien avulla. Tiedonsaanti perustuisi laissa oleviin tiedonsaantiin oikeuttaviin säännöksiin. Tiedonhallintalaki ei sisällä tällaisia tiedonsaantiin oikeuttavia säännöksiä, vaan tiedonhallintalaissa säädetään tietojen luovutustavasta teknisen rajapinnan tai katseluyhteyden avulla. Näiden luovutustapojen käyttämisen edellytyksenä olisi se, että ne täyttävät tiedonhallintalaissa säädettävät tietoturvallisuusvaatimukset sekä muut vaatimukset, joilla voidaan estää tietojen rajoituksetonta saantia sekä varmistaa tietojen hyväksyttävä käyttötarkoitus.

Asiakirjajulkisuuden parantaminen ja tiedon uudelleenkäyttö

Hallituksen esityksellä edistetään ja parannetaan asiakirjajulkisuuden toteuttamista velvoittamalla viranomaiset huolehtimaan entistä tarkemmilla säännöksillä muun muassa henkilöstön osaamisesta tietojen antamiseksi tiedonsaantioikeuksien mukaisesti. Nykytilassa ilmenevät ongelmat asiakirjajulkisuuden toteuttamisessa näkyvät ylimpien laillisuusvalvojien kanteluasioiden ratkaisuissa, jotka koskevat viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain (621/1999) menettelysäännösten noudattamatta jättämistä. Perustuslain 12 §:n 2 momentissa säädetty jokaisen oikeus saada tieto viranomaisen julkisesta asiakirjasta, edellyttää perustuslain 22 §:n perusteella julkiselta vallalta toimenpiteitä asiakirjajulkisuutta koskevan perusoikeuden turvaamista.

Hallinnon siirryttyä sähköiseen toimintaympäristöön asiakirjojen käsittely ja asiakirjoihin kohdistuvat tiedonsaantioikeuksien kohteet ovat muuttuneet tietojärjestelmissä oleviksi tiedoiksi (tallenteiksi), joihin tiedonsaanti on turvattava vastaavalla tavalla kuin perinteiseen paperimuodossa olevaan tietoon. Viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa asiakirjan käsite on välineneutraali, mutta aiemmin tiedonsaannin kohteet oli helpompi yksilöidä asiakirjoihin. Nykyisessä toimintaympäristössä tiedonsaantikohteet yksilöidään erilaisilla hakutekijöillä, jolloin näiden hakutekijöiden perusteella muodostetaan haun mukaisesti asiakirjoja tiedonsaannin toteuttamiseksi.

Asiakirjajulkisuuden toteuttaminen edellyttää, että asianosaisilla ja yleisöllä on tiedossa, miten heidän oikeutensa viranomaisen hallussa oleviin asiakirjoihin ja niissä oleviin tietoihin voidaan toteuttaa. Lakiehdotus parantaa tällaista tiedonsaantia säätämällä entistä tarkemmin siitä, miten asiakirjajulkisuuden toteuttamiseksi viranomaisen on laadittava kuvaus, joka on pidettävä yleisön saatavilla.

Hallituksen esityksessä ehdotetulla sääntelyllä pantaisiin täytäntöön julkisen sektorin hallussa olevien tietojen uudelleen käytöstä annetun direktiivin (2003/98/EY) muuttamisesta annetun direktiivin (2013/37/EU) tietojen saatavuutta koneluettavassa muodossa koskeva vaatimus. Tähän asti tästä ei ole ollut selkeää säännöstä direktiivin edellyttämällä tavalla, vaan

se on johdettu julkisen hallinnon tietohallinnon ohjauksesta annetun lain yhteentoimivuuden säännöksistä. Tällainen tulkinta ei ole kuitenkaan luonut selkeää direktiivissä säädettyä velvollisuutta saattaa viranomaisten tietoaineistoja eräissä tilanteissa koneluettavassa muodossa saataville.

Asianhallinnasta säätäminen

Julkisessa hallinnossa ei ole ollut yhdenmukaisia asianhallinnan järjestämistä koskevia säännöksiä. Viranomaisten asiakirjojen julkisuudesta ja hyvästä tiedonhallintatavasta annetussa asetuksessa (1030/1999) on säädetty valtion viranomaisten asiakirjarekisterien hallinnasta, mutta kuntien, itsenäisten julkisoikeudellisten laitosten ja muiden julkisuuslain soveltamisalaan kuuluvien organisaatioiden asianhallinnasta ei ole säädetty mitään. Asianhallinnan järjestäminen ja asiarekisterin ylläpito ovat osa asiakirjajulkisuuden toteuttamista. Asianhallinnalla toteutetaan asiakirjajulkisuutta.

Julkisuuslain 13.1 §:ssä omaksuttu asiakirjan pyytämistä koskevaan menettelyyn kuuluu tietopyynnön yksilöinti. Tällainen yksilöinti voi tapahtua muun muassa asianmukaisesti toteutetun asiarekisterin avulla. Asianhallinnalla viranomainen voi seurata asiankäsittelyjen etenemistä ja viranomainen voi tarjota tietopalveluna hallinnon asiakkaille tietoja heidän asiankäsittelyn vaiheista ja kestosta. Asianmukaisella asianhallinnalla voidaan myös tasata viranomaisissa ruuhkahuippua sekä valvoa asiankäsittelyn etenemisen asianmukaisuutta.

Asianhallinnan järjestäminen ja toteuttamisen ovat osa perustuslain 21 §:ssä säädettyjä oikeusturvan toteuttamista ja hyvän hallinnon takeita. Viranomaiselle on myös säädetty hallintolain (434/2003) 23.1 §:ssä velvollisuus antaa tieto asiankäsittelyn etenemisestä sekä arvio päätöksen antamisajankohdasta. Lisäksi hallintolain 23 a §:n mukaan viranomaisen on määriteltävä toimialansa keskeisissä asiaryhmissä odotettavissa oleva käsittelyaika sellaisille hallintopäätöksellä ratkaistaville asioille, jotka voivat tulla vireille vain asianosaisen aloitteesta. Viranomainen voi toteuttaa nämä velvollisuutensa pääasiassa asiarekisteriin tehtyjen asian rekisteröintitietojen avulla käytännössä automaattisesti.

Asianhallintaan liittyvät keskeiset tiedot on rekisteröitävä myös asiakirjoista, jotka muodostuvat viranomaisten palvelujen tuottamisen yhteydessä. Näissä tilanteissa ei välttämättä muodostu asiankäsittelyprosesseja, mutta palvelujen tuottamisen yhteydessä muodostuviin asiakirjoihin kohdistuvat samat vaatimukset kuin asiankäsittelyn yhteydessä muodostuviin asiakirjoihin. Tästä syystä palveluissa muodostuvien asiakirjojen hallintaan ehdotetaan uutta säännöstä asiakirjajulkisuuden parantamiseksi myös tällaisiin tietoaineistoihin.

Tiedonhallinnan toiminnallinen ohjaus

Hallituksen esitys sisältää myös tiedonhallinnan toiminnalliseen ohjaukseen liittyvät säännökset. Lain 3 luvun säännöksiä ei sovellettaisi eduskunnan oikeusasiamiehen eikä valtioneuvoston oikeuskanslerin toimintaan, tuomioistuimien eikä muiden lainkäyttöelimien toimintaan, tasavallan presidentin kansliaan, eduskunnan virastoihin, Kansaneläkelaitokseen, Suomen Pankkiin, muihin itsenäisiin julkisoikeudellisiin laitoksiin, yliopistolaissa tarkoitettuihin yliopistoihin eikä ammattikorkeakoululaissa tarkoitettuihin ammattikorkeakouluihin. Rajaus on tehty pääosin näiden organisaatioiden valtiosääntöisestä asemasta, johon kohdistuva valtion hallintoviranomaisten ohjaus voisi olla joiltakin osin ongelmallinen. Rajauksessa on otettu huomioon julkisen hallinnon tietohallinnon ohjauksesta annetun lain eduskuntakäsittelyn yhteydessä tehdyt ohjaukseen liittyvät rajoitukset.

Laissa olisi säädetty valtiovarainministeriön tehtävistä, jotka liittyvät julkisen hallinnon yhteisten tietovarantojen yhteentoimivuuteen. Tässä tarkoituksessa valtiovarainministeriö:
- huolehtii julkisen hallinnon tiedonhallintakartan ylläpidosta;
- ylläpitää julkisen hallinnon tiedonhallinnan kehittämisen yleisiä linjauksia yhteisten tietovarantojen ja tietojärjestelmien yhteentoimivuuden edistämiseksi;

Laissa tarkoitetuilla yleisten linjausten avulla valtiovarainministeriö ohjaa erityisesti valtionhallinnon hallintoviranomaisten tietovarantojen ja tietojärjestelmien kehittämistä 8 §:ssä ehdotetun lausuntomenettelyn avulla. Lakiehdotuksen 8 § toteuttaa tietohallinnon ohjausta tavalla, jota eduskunta on edellyttänyt valtiovarainministeriön ohjaustoimivallasta säätämiseksi (EK 11/2008 vp).

Kullekin ministeriölle kuuluu 1. lakiehdotuksen 6 §:n 2 momentin mukaan velvollisuus huolehtia omalla toimialallaan valtiovarainministeriön ylläpitämän tiedonhallintakartan ajantasaisuudesta sekä yhteisten tietovarantojen ja tietojärjestelmien yleisistä linjauksista. Kukin ministeriö johtaisi myös toimialallaan tietojärjestelmien rajapintojen määrittelyä silloin, kun rajapintoja määritellään usean samaan toimialaan kuuluvan viranomaisen tietojärjestelmiin. Ministeriölle kuuluvalla johtovastuulla varmistetaan, että rajapintakuvaukset toteutetaan asianmukaisesti ja että ne palvelevat toimialalla käyttötarkoitustaan.

Lakiehdotus sisältää myös säännökset uudesta viranomaisesta – julkisen hallinnon tiedonhallintalautakunnasta. Nykytilassa ei ole ollut yhtä asiantuntijaviranomaista, joka ohjaisi tiedonhallintamenettelyjen kehittämistä ja toteuttamista sekä varmistaisi tiedonhallintamenettelyjen toteuttamisen arviointitoiminnallaan. Tiedonhallinta on viranomaisessa monialaiseen asiantuntemukseen perustuvaa toimintaa, jossa yhdistyvät tietohallinnon, asiakirjahallinnon, tietoturvallisuuden, tilastoinnin ja viranomaisen eri tehtävien hoitavien asiantuntemus. Tiedonhallinnan ohjaus tarvitsee monialaista yhteistyötä, joka on organisoitu viranomaistoiminnaksi, jolle on säädetty selkeät tehtävät. Eri viranomaisorganisointi- ja yhteistyömalleista hallituksen esitykseen arvioitiin toimivammaksi ratkaisuksi lautakunnan perustaminen valtiovarainministeriön yhteyteen. Lautakunnan tehtävänä olisi kehittää ja informaatio-ohjata erityisesti valtion, kuntien ja maakuntien tiedonhallintayksikköjen ja viranomaisten tiedonhallintaa. Myös muut julkisen hallinnon organisaatiot voivat olla mukana tiedonhallintalautakunnan kehittämistoiminnassa.

Lautakunnan toisena tehtävänä olisi ennalta määritellyn arviointisuunnitelman perusteella toteuttaa laissa säädettyjen tiedonhallinnan vaatimusten toteutumisen arviointia. Tämä arviointi kohdistuisi valtion hallintoviranomaisiin sekä kuntien ja maakuntien viranomaisten lakisääteisten tehtävien hoitamisen yhteydessä tapahtuvaan tiedonhallintaan. Arviointitehtävän tarkoituksena on tehostaa ja varmistaa, että keskeisissä viranomaisissa noudatetaan tiedonhallinnan lakisääteisiä vaatimuksia ja kerätä tietoa tiedonhallinnan menettelyjen kehittämiseksi. Arviointitehtävään ei kuuluisi tietoturvallisuusvaatimusten arviointi, koska siitä on säädetty erikseen viranomaisten tietojärjestelmien ja tietoliikennejärjestelyjen arvioinnista annetussa laissa. Lisäksi tietosuojavaltuutettu valvoo henkilötietojen käsittelyn tietoturvallisuusvaatimusten toteuttamista. Tietosuojalainsäädännössä on säädetty myös tietosuojavaltuutetun ennakkokuulemismenettelystä vaikutusarvioinnin perusteella. Tällä rajauksella varmistetaan, että viranomaisilla ei ole päällekkäisiä tehtäviä.

Muutosehdotus

Valtiovarainministeriö ehdottaa hallintovaliokunnalle, että se tekisi teknisen tarkistuksen 1. lakiehdotuksen 6 §:n 2 momenttiin siten, että momentissa ilmenevä tautologia poistettaisiin seuraavasti:

Hallituksen esitys	**Muutosehdotus**
6 §:n 2 momentti: Kunkin ministeriön on huolehdittava julkisen hallinnon tiedonhallintakartan sisällön ajantasaisuudesta omalla toimialallaan sekä ylläpidettävä oman toimialansa yleisiä linjauksia oman toimialansa yhteisten tietovarantojen ja tietojärjestelmien yhteentoimivuuden edistämiseksi. Valtioneuvoston asetuksella voidaan säätää tarkemmin julkisen	6 §:n 2 momentti muutettuna: Kunkin ministeriön on *omalla toimialallaan* huolehdittava julkisen hallinnon tiedonhallintakartan sisällön ajantasaisuudesta sekä ylläpidettävä yleisiä linjauksia yhteisten tietovarantojen ja tietojärjestelmien yhteentoimivuuden edistämiseksi. Valtioneuvoston asetuksella voidaan säätää tarkemmin julkisen hallinnon tiedonhallintakartan sisällöstä ja ylläpidon toteutuksesta.

hallinnon tiedonhallintakartan sisällöstä ja ylläpidon toteutuksesta.	

Taloudelliset vaikutukset

Tiedonhallintalakia koskevan ehdotuksen vaikutukset eri toimijoille vaihtelevat suuresti sen mukaan, miten ja missä laajuudessa lakiehdotusta sovelletaan tiedonhallintayksikön, viranomaisen tai yhteisön toimintaan sekä, miten ehdotuksen soveltamisalaan kuuluvat toimijat ovat toteuttaneet voimassa olevan lainsäädännön velvoitteet. Esityksen keskeisenä tavoitteena on varmistaa viranomaisten tietoaineistojen yhdenmukainen hallinta ja tietoturvallinen käsittely, mahdollistaa tietoaineistojen turvallinen ja tehokas hyödyntäminen sekä edistää tietojärjestelmien ja tietovarantojen yhteentoimivuutta julkisen hallinnon toiminnan tehostamiseksi ja palvelujen parantamiseksi. Pääosa esityksen vaikutuksista, erityisesti tavoiteltujen hyötyjen osalta, on välillisiä, koska ehdotus jättää tavoitteita toteuttavat toimenpiteet ja näiden toteutustavat pääosin viranomaisten harkintaan.

Esityksen taloudelliset vaikutukset tiedonhallintayksiköille muodostuvat tiedonhallinnan järjestämiseen liittyvien vaatimusten suunnittelusta ja toteuttamisesta sekä vaatimusten mukaisen toiminnan jatkuvasta kehittämisestä sekä valvonnasta. Vaikutukset kohdentuvat kertaluonteisiin kustannuksiin, jotka aiheutuvat niistä toimenpiteistä, joilla tiedonhallinnan järjestämiseen, kuvausten kokoamiseen sekä tiedonkäsittelyprosesseihin liittyvät käytännöt muutetaan vastaamaan muuttuneita vaatimuksia. Muutoskustannusten suuruus riippuu pitkälti siitä, millä tasolla tiedonhallintayksikkö on tällä hetkellä omien tiedonhallintakäytänteidensä osalta. Esityksestä aiheutuvat kustannukset arvioidaan kuitenkin olevan katettavissa olemassa olevien resurssien hallinnollisella uudelleen järjestelyllä sekä voimavarojen uudelleen kohdentamisella. Edelleen ehdotuksessa esitetyt siirtymäajat sekä ehdotuksessa säädetyt velvoitteisiin liittyvät poikkeamaperusteet mahdollistavat tiedonhallintayksikön tiedonhallinnan ja toiminnan uudistamisen huomioiden tiedonhallintayksiköiden ja viranomaisten erilaiset lähtötilanteet sekä muutoksen toteuttamisen kustannustehokkaasti tarkoituksenmukaisella hetkellä.

Ehdotuksella ei arvioida olevan merkittäviä vaikutuksen valtiontalouteen, sääntelyn lähinnä korvatessa ja tarkentaessa voimassa olevaa sääntelyä. Valtiovarainministeriön yhteydessä toimivan uuden viranomaisen, tiedonhallintalautakunnan, ei arvioida myöskään edellyttävän alkuvaiheessa lisäresursseja, vaan toiminnan käynnistämisen edellyttämät voimavarat voidaan kohdentaa olemassa olevia resursseja uudelleen järjestelemällä. Kuntien ja kuntayhtymien osalta velvoitteiden toteuttaminen säädettyjen siirtymäaikojen puitteissa, voidaan toteuttaa olemassa olevien resurssien uudelleen kohdentamisella. Kuntien käytäntöjen vastatessa suurelta osin ehdotuksen tietoturvallisuutta ja asianhallintaa koskevia velvoitteita, ei niiden laajentamisen arvioida edellyttävän kunnille lisäresurssitarpeita. Tietojärjestelmien rajapintojen muuttamiseen esitetty neljän vuoden siirtymäaika mahdollistaa tarvittavien tietojärjestelmämuutosten toteutuksen kunnissa osana järjestelmien elinkaaren aikaista versiointia tai uusien järjestelmien hankintojen yhteydessä. Muun julkisen talouden osalta, ehdotetut säännökset lähinnä korvaavat ja tarkentavat voimassa olevaan sääntelyä, jolloin voidaan olettaa, että ehdotukseen sisältyvien velvoitteiden toteuttaminen voidaan kattaa olemassa olevien voimavarojen uudelleen järjestelyillä. Vaikkakin osa ehdotukseen sisältyvistä muun muassa tietoturvallisuutta koskevista velvoitteista ovat tarkkuustasonsa osalta laintasolla uusia, ovat vastaavat velvoitteet sisältyneet jo nykyisin useiden lain soveltamisalaan kuuluvien tiedonhallintayksiköiden, esimerkiksi yliopistojen ja ammattikorkeakoulujen sisäisiin määräyksiin ja ohjeisiin.

Tiedonhallintalakiin ehdotetuilla säännöksillä ei arvioida olevan suoria uusia tai merkittäviä vaikutuksia yrityksillä ja yhteisöille. Julkisuuslain säännöksiä on sovellettu lain tai asetuksen taikka lain tai asetuksen nojalla annetun säännöksen tai määräyksen perusteella julkista tehtävää hoitaviin yhteisöihin, laitoksiin, säätiöihin ja yksityisiin henkilöihin niiden käyttäessä julkista valtaa. Ehdotukseen sisältyvien tiedon säilyttämistä koskevien säännösten voidaan katsoa muodostavan tiedon säilyttämiseen erikoistuneiden tietojärjestelmäpalvelujen toimittajille selkeämmin säännellyn toimintaympäristön tehostaa toimintaansa ja sitä kautta parantaa

palvelujaan. Lisäksi tietojen saatavuutta kuvaavien tietojen julkaisulla voidaan katsoa olevan välillisiä hyötyjä tiedon toissijaisen käytön edistämiselle ja uuden liiketoiminnan synnyttämiselle.